

TEKST NUMER 13.

ZA DUŻO PRACUJĘ

Myślę, że pracuję za dużo. Jestem w biurze osiem albo dziewięć godzin. Nie mam czasu na obiad, jem kanapkę w południe i piję dużo kawy. Wracam do domu i otwieram maile.

Dzisiaj mówię po prostu „stop”. Idziemy do kina, na spacer, może kupimy bilety do teatru? Niedaleko domu jest dobra restauracja z tradycyjną kuchnią polską. Zjemy coś dobrego.

Telefonuję do mojej dziewczyny na komórkę. Nagrywam się. „Cześć, kochanie. Dzisiaj wracam do domu wcześniej. Mamy dla siebie całą wieczór. Może jakieś kino albo restauracja?”

Jestem już teraz zadowolony i mniej zestresowany. Pracuję szybko i dobrze, bo wiem, że czeka mnie coś przyjemnego wieczorem. Jak zwykle jem kanapkę na obiad, ale dzisiaj piję herbatę, a nie kawę.

Joanna dzwoni po południu.

- O której jesteś dziś w domu? Wcześniej?

- O piątej, może nawet o czwartej.

- Niemożliwe. Mam prywatną lekcję. To bardzo ważna klientka z Ambasady i to moja pierwsza lekcja. Kończę o siódmej. Nasz salon jest zajęty.

- Jak to, salon jest zajęty?

- No tak, lekcja jest u nas, w salonie. Mam już nawet tablicę. Zrozum, Marek, to bardzo ważna klientka. Ale dlaczego wracasz tak wcześniej?

- Kończę jeden projekt, zaczynam drugi, mam trochę czasu... Ale nie ma problemu.

Wychodzę z pracy o czwartej, idę do księgarni, kupuję dwie gazety i jedno czasopismo. Koło mojego biura jest świetna kawiarnia, fotele wygodne, dobre wino, cicha muzyka. Mam dwie godziny dla siebie.

WARTO ZAPAMIĘTAĆ :

Myślę, że... : je pense que

Jeść, jem, jesz, je, jemy, jecie, jedzą. Le verbe wiedzieć suit la même conjugaison : manger

Pić, piję, pijesz, pije, pijemy, pijecie, piją : boire

Po prostu : tout simplement

Coś przyjemnego : quelque chose d'agréable

Możliwe, niemożliwe : possible, impossible

Ważny, ważna, ważne : important